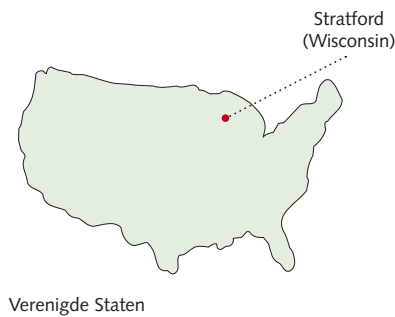

Ze testen de nucleusvaarzen van ki-organisatie CRI, verkopen jaarlijks tachtig dekstieren en breidden de hoogproductieve veestapel uit van 60 naar 470 koeien in vijftien jaar tijd. De bedrijfsvoering van de Amerikaanse melkveehouders Ralph en Sharon Bredl is veelzijdig.

De meeste veehouders zijn niet gewend om andere inkomstenbronnen aan te boren dan het melkgeld. Op ons bedrijf proberen we dat doelbewust wel na te streven.' Ralph Bredl maakt er geen geheim van; geld verdienen staat centraal op Harmony-Ho Holsteins, gelegen in Stratford in de Amerikaanse staat Wisconsin. Sinds Ralph en zijn vrouw Sharon in 1989 hun carrière als melkveehouder startten, is er op het bedrijf veel veranderd. Telde de veestapel op dat moment 60 koeien, in 1994 waren het er al 200 en nu zijn het er 470. Bovendien verkoopt het bedrijf in sa-

dat alle vaarzen onder dezelfde omstandigheden de test doorlopen en dat ze veel gegevens krijgen, zoals dagelijkse melkgift en geleidbaarheid van de melk.' De overeenkomst met CRI is eenvoudig, vertelt Bredl. 'In ruil voor het testen en verzorgen van de vaarzen is de melkopbrengst voor ons. De vaarzen blijven in eigendom van CRI, maar wij hebben wel de eerste optie om de vaarzen te kopen die niet voor het fokprogramma nodig zijn.' Eén nadeel heeft de samenwerking wel, erkent Bredl. 'Omdat we de vaarzen niet

Verenigde Staten

Sharon en Ralph Bredl: 'De meeste koeien hebben in potentie een hogere productieaanleg dan wij als manager aankunnen'

Melken als kernkw aliteit

Ralph Bredl: 'Emotie speelt geen enkele rol in ons fokkerijbeleid'

menwerking met een ander melkveebedrijf op jaarbasis ongeveer tachtig dekstieren. 'We richten onze strategie op diversificatie. Het doel is dat alle processen op ons bedrijf geld opleveren', stelt Bredl. In dat beleid past het in 1999 genomen besluit om een samenwerking aan te gaan met de Amerikaanse ki-coöperatie CRI. Jaarlijks treden op Harmony-Ho vijftig vaarzen uit de nucleus van CRI met elkaar in competitie. 'Die beslissing had niks te maken met interesse voor de fokkerij', bekent Bredl. 'De reden dat we het hebben gedaan, is dat we er financieel beter van worden. Voor CRI is het prettig

in eigendom hebben, missen we ook de nakomelingen.'

Inteeltpercentage

Dankzij een uitgekiend management ligt de productie op Harmony-Ho op een hoog niveau. Al jarenlang behoort het bedrijf tot de top voor productie in Wisconsin. 'Melk produceren is onze kernkwaliteit', stelt Bredl. 'Het is alleen jammer genoeg niet meer een punt waarop we ons kunnen onderscheiden. We zijn niet langer het enige bedrijf met een hoge productie. Veel meer bedrijven hebben de laatste jaren hun productie flink opge-

voerd.' Gemiddeld produceren de koeien op Harmony-Ho in 365 dagen 13.600 kg melk met 3,5% vet en 3,0% eiwit. Over het eiwitgehalte is Bredl niet tevreden. 'Dat toont een dalende tendens. Hoe dat komt? Dat is voor ons een mysterie. We hebben jaren in de fokkerij geselecteerd op kilo's eiwit, maar zien toch geen vooruitgang. Misschien moeten we ons meer richten op eiwitgehalte in plaats van op kilo's eiwit.' Ook over de vitaliteit van het holsteinras maakt Bredl zich ongerust. 'Ik vraag me af of we door de jarenlange selectie op productie niet te veel op dat onderdeel

hebben toegegeven. Ik beschouw het als een teken aan de wand dat zo veel veehouders starten met het inkruisen met andere rassen. Ze zijn zelfs bereid om toe te geven op productie om koeien te fokken met meer vitaliteit en levenskracht.' Toch is de Amerikaan, die nu nog een honderd procent zwartbonte veestapel heeft, huiverig om zelf te gaan kruisen. 'Ik weet nu wat mijn koeien waard zijn. Dat verandert als ik start met kruisen. Als je eenmaal begint, is er ook geen weg terug. Wat me daarnaast tegenhoudt, is dat we dan een veestapel krijgen met dieren in allerlei soorten en maten.'

Just een uniforme veestapel staat bij Bredl hoog in het vaandel. 'Het werkt veel handiger als je de koeien als koppel kunt benaderen in plaats van als individu.' Vraag Ralph Bredl dan ook niet naar individuele koeien. 'Ik heb geen favoriete koeien of koefamilies. Ik vind het veel belangrijker dat de hele veestapel van een goed niveau is.' Zijn zakelijke benadering past Bredl daarom ook toe op de fokkerij. 'Emotie speelt geen enkele rol in ons fokkerijbeleid. We switchen om de zoveel tijd van ki-organisatie en kiezen dan vijf stieren die minimaal +450 voor Lifetime Net Merit scoren en +1,00 voor uier. We proberen ongewenste scores voor productie en uiergezondheid te vermijden. De combinaties maken we vervolgens op basis van het percentage inteelt.' Bredl duikt even in zijn papieren op zoek naar een lijst van stieren met veel dochters op Harmony-Ho. 'We melken nu vooral nakomelingen van Bellwood Marshall, Blitz, Garter, Mr. Ships, Hershell en Wizard.'

Tijdig tweelingen ontdekken

Koecomfort speelt een belangrijke rol op Harmony-Ho. 'Het management is vaak de eerste beperkende factor voor een productieverhoging. De meeste koeien hebben in potentie een hogere productieaanleg dan wij als manager aankunnen', stelt Bredl. De boxen in de ligboxenstal bevatten zand, grote ventilatoren zorgen voor constante luchtverversing en voor het voerhek ligt een zorgvuldig samengesteld mengsel met

luzerne en mais als voornaamste ingrediënten.

In de hoogproductieve veestapel is vruchtbaarheid een onderwerp dat continu aandacht nodig heeft. De tussenkalftijd ligt momenteel op veertien maanden. 'Het probleem is dat de helft van de koeien geen tocht laat zien', vertelt Sharon Bredl, die zich op het bedrijf vooral bezighoudt met de vruchtbaarheid en de gezondheid van de koeien. Het bedrijf werkt met stappentellers. 'We varen daar blind op; aan visuele tochtdetectie doen we helemaal niet meer. Als de dagelijkse activiteit van een koe meer dan zeventig procent afwijkt van het gemiddelde geeft de computer een seintje. We ontdekken nu zo'n 75 tot 80 procent van de tochtigheden.' Vanaf tachtig dagen na kalven beginnen de veehouders met insemineren. 'In het verleden begonnen we vroeger, maar dat heeft weinig zin. Dan geven de koeien nog te veel melk en is de conditiescore nog te laag. Nu halen we betere drachtigheidsresultaten', vertelt Sharon. Op 26 dagen na inseminatie worden de koeien gescand op drachtigheid, op 40 dagen na inseminatie wordt dat herhaald. 'De laatste keer is vooral om de koeien eruit te vissen die drachtig zijn van een tweeling.' Dat is geen overbodige luxe, vertelt Sharon Bredl. 'Vijftien procent van de kalvingen resulteert in een tweeling. Nu kunnen we die koeien extra in de gaten houden.'

Inge van Drie

De koeien worden vooral als koppel benaderd, niet als individu

